РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

13 юли 2011 година *

По дело T-45/07

Unipetrol a.s., установено в Прага (Чешка република), за което се явяват адв. J. Matějček и адв. I. Janda, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват първоначално г-н M. Kellerbauer, г-н V. Bottka и г-н O. Weber, впоследствие г-н Kellerbauer, г-н Bottka и г-н V. Di Bucci, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Решение C(2006) 5700 окончателен на Комисията от 29 ноември 2006 година относно производство по прилагане на член 81 [ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F/38.638 — Бутадиенов

* Език на производството: английски.

каучук и стирен-бутадиенов каучук, получен чрез емулсионна полимеризация) в частта относно Unipetrol a.s. или при условията на евентуалност искане Общият съд да упражни пълен контрол,

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се от: г-н F. Dehousse (докладчик), изпълняващ функциите на председател, г-жа I. Wiszniewska-Białecka и г-н N. Wahl, съдии,

секретар: г-жа K. Pocheć, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 20 октомври 2009 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 С Решение C (2006) 5700 окончателен от 29 ноември 2006 г. (дело COMP/F/38.638 — Бутадиенов каучук и стирен-бутадиенов каучук, получен чрез емулсионна полимеризация, наричано по-нататък „обжалваното решение“)

Комисията на Европейските общности установява, че няколко предприятия са нарушили член 81, параграф 1 ЕО и член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП), като са участвали в картел на пазара на горепосочените продукти.

2 Адресати на обжалваното решение са следните предприятия:

— Bayer AG, установено в Леверкузен (Германия),

— The Dow Chemical Company, установено в Midland, Мичиган (Съединени американски щати) (наричано по-нататък „Dow Chemical“),

— Dow Deutschland Inc., установено в Schwalbach (Германия),

— Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (по-рано Dow Deutschland GmbH & Co. OHG), установено в Schwalbach,

— Dow Europe, установено в Horgen (Швейцария),

— Eni SpA, установено в Рим (Италия),

— Polimeri Europa SpA, установено в Brindisi (Италия) (наричано по-нататък „Polimeri“),

— Shell Petroleum NV, установено в Хага (Нидерландия),

— Shell Nederland BV, установено в Хага,

— Shell Nederland Chemie BV, установено в Ротердам (Нидерландия),

— Unipetrol a.s., установено в Прага (Чешка република),

— Kaučuk a.s., установено в Kralupy nad Vltavou (Чешка република),

— Trade-Stomil sp. z o.o., установено в Лодз (Полша) (наричано по-нататък „Stomil“).

3 Dow Deutschland, Dow Deutschland Anlagengesellschaft и Dow Europe се контролират изцяло, пряко или косвено, от Dow Chemical (наричани по-нататък общо „Dow“) (съображения 16—21 от обжалваното решение).

4 Дейността на Eni във връзка с разглежданите продукти се осъществява първоначално от EniChem Elastomeri Srl, което Eni контролира косвено чрез дъщерното си дружество EniChem SpA (наричано по-нататък „EniChem SpA“). На 1 ноември 1997 г. EniChem Elastomeri се влива в EniChem SpA. Eni контролира 99,97 % от EniChem SpA. На 1 януари 2002 г. EniChem SpA прехвърля стратегическата си химическа дейност (включително свързаната с бутадиенов каучук и стирен-бутадиенов каучук, получен чрез емулсионна полимеризация) на дъщерното си дружество Polimeri, което притежава изцяло. Eni контролира пряко и изцяло Polimeri, считано от 21 октомври 2002 г. Считано от 1 май 2003 г., EniChem SpA

променя наименованието си на Syndial SpA (съображения 26—32 от обжалваното решение). В обжалваното решение Комисията използва наименованието „EniChem“, за да обозначи всички дружества, притежавани от Eni (наричани по-нататък „EniChem“) (съображение 36 от обжалваното решение).

5 Shell Nederland Chemie е дъщерно дружество на Shell Nederland, което от своя страна се контролира изцяло от Shell Petroleum (съображения 38—40 от обжалваното решение).

6 Kaučuk е учредено през 1997 г. вследствие на сливане между Kaučuk Group a.s. и Chemopetrol Group a.s. На 21 юли 1997 г. Unipetrol придобива всички активи, права и задължения на слелите се предприятия. Unipetrol притежава 100 % от дяловете на Kaučuk (съображения 45 и 46 от обжалваното решение). Освен това съгласно обжалваното решение установеното в Чешката република дружество Tavorex s.r.o. (наричано по-нататък „Tavorex“) представлява Kaučuk (и неговия праводател Kaučuk Group) при износа от 1991 г. до 28 февруари 2003 г. Отново съгласно обжалваното решение Tavorex представлява Kaučuk от 1996 г. на срещите на Европейската асоциация за синтетичен каучук (съображение 49 от обжалваното решение).

7 Съгласно обжалваното решение Stomil представлява полския производител Chemical Company Dwory S.A. (наричано по-нататък „Dwory“) в дейността му по износ в продължение на близо 30 години, поне до 2001 г. Отново съгласно обжалваното решение Stomil представлява Dwory между 1997 г. и 2000 г. на срещите на Европейската асоциация за синтетичен каучук (съображение 51 от обжалваното решение).

8 Приетата продължителност на нарушението обхваща периода от 20 май 1996 г. до 28 ноември 2002 г. (за Bayer, Eni и Polimeri), от 20 май 1996 г. до 31 май 1999 г. (за Shell Petroleum, Shell Nederland и Shell Nederland Chemie), от 1 юли 1996 г.

до 28 ноември 2002 г. (за Dow Chemical), от 1 юли 1996 г. до 27 ноември 2001 г. (за Dow Deutschland), от 16 ноември 1999 г. до 28 ноември 2002 г. (за Unipetrol и Kaučuk), от 16 ноември 1999 г. до 22 февруари 2000 г. (за Stomil), от 22 февруари 2001 г. до 28 февруари 2002 г. (за Dow Deutschland Anlagengesellschaft) и от 26 ноември 2001 г. до 28 ноември 2002 г. (за Dow Europe) (съображения 476—485 и член 1 от разпоредителната част на обжалваното решение).

9 Бутадиеновият каучук (наричан по-нататък „БК“) и стирен-бутадиеновият каучук, получен чрез емулсионна полимеризация (наричан по-нататък „СБК“), са синтетични каучуци, използвани главно при производството на автомобилни гуми. Тези два продукта са взаимозаменими, като могат да бъдат заменени и с други синтетични каучуци или с естествен каучук (съображения 3—6 от обжалваното решение).

10 Освен производителите, посочени в обжалваното решение, други производители от Азия и от Източна Европа са продали ограничени количества БК и СБК на територията на ЕИП. Впрочем значителна част от БК се произвежда пряко от големите производители на автомобилни гуми (съображение 54 от обжалваното решение).

11 На 20 декември 2002 г. Bayer се свързва със службите на Комисията и изразява желанието си да сътрудничи във връзка с БК и СБК в съответствие с Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ C 45, 2002 г., стр. 3, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството“). Що се отнася до СБК, Bayer описва дейността на картела в устно изявление. То е записано на касета (съображение 67 от обжалваното решение).

12 На 14 януари 2003 г. в устно изявление Bayer описва дейността на картела във връзка с БК. Устното изявление е записано на касета. Bayer представя и протоколи от заседанията на комитета за БК на Европейската асоциация за синтетичен каучук (съображение 68 от обжалваното решение).

13 На 5 февруари 2003 г. Комисията съобщава на Bayer решението си да му предостави условно освобождаване от глоба (съображение 69 от обжалваното решение).

14 На 27 март 2003 г. Комисията извършава проверка в помещенията на Dow Deutschland & Co. в приложение на член 14, параграф 3 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 година, Първи регламент за прилагане на членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ 13, 1962 г., стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3) (съображение 70 от обжалваното решение).

15 Между септември 2003 г. и юли 2006 г. Комисията отправя до посочените в обжалваното решение предприятия няколко искания за предоставяне на информация на основание член 11 от Регламент № 17 и член 18 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167) (съображение 71 от обжалваното решение).

16 На 16 октомври 2003 г. Dow Deutschland и Dow Deutschland & Co. се срещат със службите на Комисията и изразяват желанието си да сътрудничат съгласно Известието относно сътрудничеството. По време на тази среща в устно изявление дружествата описват дейността на картела във връзка с БК и СБК. Това устно изявление е записано. Предоставена е и папка със свързани с картела документи (съображение 72 от обжалваното решение).

17 На 4 март 2005 г. Комисията уведомява Dow Deutschland за намерението си да намали глобата му с между 30 % и 50 % (съображение 73 от обжалваното решение).

18 На 7 юни 2005 г. Комисията образува производство и изпраща първо изложение на възраженията на предприятията, адресати на обжалваното решение — с изключение на Unipetrol, — както и на Dwory. Първото изложение на възраженията е насочено и срещу Tavorex, но не му е връчено, тъй като Tavorex е обявено в несъстоятелност, считано от октомври 2004 г. Поради това производството срещу него е прекратено (съображения 49 и 74 от обжалваното решение).

19 Засегнатите предприятия представят писмени становища по първото изложение на възраженията (съображение 75 от обжалваното решение). Те получават и достъп до преписката, под формата на CD-ROM, както и до устните изявления и свързаните с тях документи в помещенията на Комисията (съображение 76 от обжалваното решение).

20 На 3 ноември 2005 г. Manufacture française des pneumatiques Michelin (наричано по-нататък „Michelin“) подава молба за встъпване в производството. То представя писмено становище на 13 януари 2006 г. (съображение 78 от обжалваното решение).

21 На 6 април 2006 г. Комисията приема второ изложение на възраженията и го изпраща до предприятията — адресати на обжалваното решение. Засегнатите предприятия представят писмени становища в това отношение (съображение 84 от обжалваното решение).

22 На 12 май 2006 г. Michelin подава жалба на основание член 5 от Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 година относно водените от Комисията производства съгласно членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 123, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 242) (съображение 85 от обжалваното решение).

23 На 22 юни 2006 г. предприятията — адресати на обжалваното решение, с изключение на Stomil, както и Michelin участват в изслушването пред Комисията (съображение 86 от обжалваното решение).

24 Поради липса на достатъчно доказателства за участие на Dwory в картела Комисията решава да прекрати производството по отношение на него (съображение 88 от обжалваното решение). Комисията решава да прекрати производството и по отношение на Syndial (съображение 89 от обжалваното решение).

25 Освен това, докато първоначално са използвани два отделни номера на дело (един за БК и един за СБК) (COMP/E-1/38.637 и COMP/E-1/38.638), след първото изложение на възраженията Комисията използва един-единствен номер (COMP/F/38.638) (съображения 90 и 91 от обжалваното решение).

26 Административното производство приключва на 29 ноември 2006 г. с приемането на обжалваното решение от Комисията.

27 Съгласно член 1 от разпоредителната част на обжалваното решение следните предприятия са нарушили член 81 ЕО и член 53 ЕИП, като в посочените периоди са участвали в едно-единствено и трайно споразумение, в рамките на което са се споразумели да определят целеви цени, да разпределят клиенти чрез съглашения за въздържане от конкуренция и да обменят чувствителна информация относно цените, конкурентите и клиентите в секторите на БК и на СБК:

а) Bayer, от 20 май 1996 г. до 28 ноември 2002 г.;

б) Dow Chemical, от 1 юли 1996 г. до 28 ноември 2002 г.; Dow Deutschland, от 1 юли 1996 г. до 27 ноември 2001 г.; Dow Deutschland Anlagengesellschaft, от 22 февруари 2001 г. до 28 февруари 2002 г.; Dow Europe, от 26 ноември 2001 г. до 28 ноември 2002 г.;

в) Eni, от 20 май 1996 г. до 28 ноември 2002 г.; Polimeri, от 20 май 1996 г. до 28 ноември 2002 г.;

г) Shell Petroleum, от 20 май 1996 г. до 31 май 1999 г.; Shell Nederland, от 20 май 1996 г. до 31 май 1999 г.; Shell Nederland Chemie, от 20 май 1996 г. до 31 май 1999 г.;

д) Unipetrol, от 16 ноември 1999 г. до 28 ноември 2002 г.; Kaučuk, от 16 ноември 1999 г. до 28 ноември 2002 г.;

е) Stomil, от 16 ноември 1999 г. до 22 февруари 2000 г.

28 Въз основа на направените в обжалваното решение фактически констатации и правна преценка Комисията налага на засегнатите предприятия глоби, чийто размер е изчислен в съответствие с метода, изложен в Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 от Договора за Европейска общност за въглища и стомана (ОВ C 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките“), както и в Известието относно сътрудничеството.

29 С член 2 от разпоредителната част на обжалваното решение Комисията налага следните глоби:

а) Bayer: 0 EUR;

б) Dow Chemical: 64,575 милиона евро, от които:

i) 60,27 милиона евро солидарно с Dow Deutschland;

ii) 47,355 милиона евро солидарно с Dow Deutschland Anlagengesellschaft и Dow Europe;

в) ENI и Polimeri, солидарно: 272,25 милиона евро;

г) Shell Petroleum, Shell Nederland и Shell Nederland Chemie, солидарно: 160,875 милиона евро;

д) Unipetrol и Kaučuk, солидарно: 17,55 милиона евро;

е) Stomil: 3,8 милиона евро.

30 В член 3 от разпоредителната част на обжалваното решение Комисията нарежда на изброените в член 1 предприятия да преустановят незабавно, ако все още не са го направили, посочените в същия член нарушения и да се въздържат занапред от всякакви действия или поведение, описани в член 1, както и от всякакви мерки с еквивалентна цел или последици.

Производство и искания на страните

31 Unipetrol подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд на 16 февруари 2007 г.

32 С решение на председателя на Общия съд от 2 април 2009 г. г-н N. Wahl е определен за попълване на състава поради възпрепятстване на един от членовете му.

33 Въз основа на доклад на съдията докладчик Общият съд (първи състав) решава да започне устната фаза на производството.

34 В рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, последният приканва Комисията да представи някои документи. Комисията изпълнява това искане в определения срок.

35 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебното заседание от 20 октомври 2009 г.

36 Unipetrol моли Общия съд:

— да отмени изцяло или отчасти обжалваното решение, поне в частта относно него,

— при условията на евентуалност да упражни пълен контрол,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

37 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди Unipetrol да заплати съдебните разноски.

От правна страна

38 В жалбата си Unipetrol изтъква седем правни основания. С първото си правно основание Unipetrol поддържа, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката на чисто финансовото участие на Unipetrol в Kaučuk. Второто правно основание е изведено от явна грешка в преценката на самостоятелното поведение на Kaučuk на пазара. С третото си правно основание Unipetrol поддържа, че неправилно е подведено два пъти под отговорност за едно и също поведение. С четвъртото си правно основание Unipetrol счита, че не съществуват доказателства за участието на Tavorex в споразумения за определяне на цени и за разпределяне на пазара. Петото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията относно участието на Tavorex в картела в сравнение с решението, прието по отношение на Dwory. Шестото правно основание е изведено от неправилно прилагане на общностното право в областта на конкуренцията по отношение на Tavorex и на Unipetrol. Седмото правно основание е изведено от неотчитането на обстоятелството, че Unipetrol е действало непредпазливо.

39 Най-напред следва да се разгледа четвъртото правно основание, изтъкнато от Unipetrol.

По четвъртото правно основание, изведено от липса на доказателства за участието на Tavorex в споразумения за определяне на цени и за разпределяне на пазара

Доводи на страните

— Доводи на Unipetrol

40 В самото начало Unipetrol припомня съдебната практика относно доказателствената тежест, която се носи от Комисията. То счита по-конкретно че е необходим предпазлив подход към изявленията на предприятията, направени в рамките на Известието относно сътрудничеството.

41 На следващо място Unipetrol по същество отбелязва, първо, че обжалваното решение съдържа малко точни данни относно участието на Tavorex в картела. По-конкретно Unipetrol посочва съображения 125, 141, 155—159 от обжалваното решение и твърди, че съдържащите се в тях изявления са неясни. Освен това те се опровергавали от фактите.

42 Второ, Unipetrol оспорва прякото участие на г-н T. (Tavorex) в картел на 15 и 16 ноември 1999 г. То поддържа по-конкретно, че данните, които се отнасят до Kaučuk и се съдържат в ръкописните бележки на г-н N. (Dow), както и посочените в изявлението на Dow факти са неточни. Като представя таблица в това отношение, Unipetrol подчертава по-специално разкритите несъответствия по отношение на извършените действителни продажби на двете дружества Bridgestone и Michelin през 1999 г. и 2000 г. Били налице и големи отклонения по отношение на другите клиенти. От това Unipetrol прави заключение, че е по-вероятно тези записки да отразяват личните предположения на г-н N. Освен това Unipetrol посочва, че обратно на твърденията на Dow, доказателствата по преписката показват, че на 16 ноември 1999 г. не е била проведена неофициална среща. По-специално Unipetrol отбелязва, че г-н P. (Bayer) е напуснал Франкфурт (Германия) на 16 ноември 1999 г. в 16 часа. Unipetrol допуска, че ако е имало неофициална среща, тя е била проведена на 15 ноември 1999 г. вечерта. Нито един документ не доказвал присъствието на г-н T. в този момент. Г-н T. присъствал само на официалната среща на 16 ноември 1999 г.

43 Трето, Unipetrol поддържа, че по отношение на него не съществува доказателство за наличие на едно-единствено и продължено нарушение, считано от 15 и 16 ноември 1999 г. Unipetrol посочва, че Комисията поставя ударението върху три срещи, проведени през 2000 г., две срещи, проведени през 2001 г., и две срещи, проведени през 2002 г. Що се отнася обаче до срещите от 31 август и 1 септември 2000 г. в Прага, от 30 ноември и 1 декември 2000 г. във Франкфурт, от 30 и 31 август 2001 г. във Франкфурт и от 26 и 27 ноември 2001 г. в Хамбург (Германия), Комисията не споменавала Tavorex. Що се отнася до срещата от 2 и 3 септември 2002 г. в Прага, Unipetrol отбелязва, че въпреки участието на Dwory в посочената среща, Комисията не приела, че то е участвало в единственото и продължено нарушение (бележка под линия 161 от обжалваното решение). Unipetrol смята, че Комисията е трябвало да направи същия извод и за него. Освен това отговорите на служителите на Dow били неясни и двусмислени, дори противоречиви. На последно място, що се отнася до срещата от 28 и 29 ноември 2002 г. в Лондон (Обединеното кралство), на нея не били проведени неправомерни обсъждания. От това Unipetrol прави извод, че по отношение на Tavorex Комисията не е доказала наличието на едно-единствено и продължено

нарушение в периода от ноември 1999 г. до ноември 2002 г. Доказателствата били твърде неубедителни, за да се установи отговорността на Tavorex, а оттам и на Kaučuk и на Unipetrol.

— Доводи на Комисията

44 В самото начало Комисията представя тълкуването си относно доказателствената тежест, която носи с оглед на съдебната практика, и приема, че в конкретния случай доказателствата в тяхната цялост удостоверяват по убедителен начин участието на Tavorex/Kaučuk, и следователно на Unipetrol, в картела през периода, посочен в обжалваното решение. По-конкретно Комисията подчертава, че изявленията на предприятията, направени в рамките на Известието относно сътрудничеството, представляват доказателства.

45 На следващо място Комисията изтъква, първо, доказателствата по преписката, които според нея потвърждават участието на Tavorex в разглежданото нарушение. Комисията изтъква по-специално срещите на картела, които се отнасят до Kaučuk, както и срещата от 2 и 3 септември 1999 г. в Richmond-on-Thames (Обединеното кралство). Освен чистото отричане, липсвали доказателства, че Kaučuk/Unipetrol не е участвало в картела. Впрочем липсвали доказателства, че Tavorex е напуснало картела. Unipetrol не отричало, че г-н T. е присъствал на всички срещи за съответния сектор между 1999 г. и 2002 г. Срещите на картела се провеждали паралелно на тези официални срещи. По-конкретно Комисията оспорва доводите на Unipetrol относно съображения 125, 141 и 155—159 от обжалваното решение.

46 Второ, относно прякото участие на г-н T. (Tavorex) в неофициалната среща от 15 и 16 ноември 1999 г., Комисията подчертава, че в отговора си на първото и на второто изложение на възраженията Unipetrol не оспорва мястото, на което се е намирал г-н T. То в нито един момент не твърдяло, че последният не

могъл да участва на срещата, така както е описана в обжалваното решение. В това отношение доводите, изтъкнати от Unipetrol пред Общия съд, били недопустими (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 8 март 2007 г. по дело France Télécom/Комисия, T-339/04, Сборник, стр. II-521). По същество Комисията признава, че подробностите от изявлението на Dow не изглеждат точни по отношение на датата на неофициалната среща (а именно, според Dow, вечерта на 16 ноември 1999 г.). Доказателствата по преписката удостоверявали обаче, че неофициалната среща била проведена през нощта на 15 срещу 16 ноември 1999 г. Комисията подчертава също, че съществува голяма вероятност г-н T. да се е намирал във Франкфурт вечерта на 15 срещу 16 ноември 1999 г., тъй като винаги ползвал личния си автомобил, когато пристигал от Прага. Освен това Комисията поддържа, че много доказателства потвърждават присъствието на г-н T. на срещата, макар в отчета на г-н P. (Bayer) за направените разходи г-н T. да не е посочен сред участниците. В допълнение Комисията подчертава, че Dow посочва г-н T. сред участниците в тази среща. Dow, чието изявление се потвърждавало от Bayer, твърдяло и че всички участници, включително г-н T, се споразумели за цените и съобщили някои данни. Ръкописните бележки на г-н N. (Dow) съдържали въпросните данни в рубриката „KRA“ (за „Kralupy“ — място, където се намира производствен обект на Kaučuk). Г-н N. и Dow потвърдили, че „KRA“ означава „Kralupy, за Kaučuk“.

47 Трето, по отношение на оспорването от Unipetrol на наличието на едно-единствено и продължено нарушение, Комисията пояснява, че що се отнася до срещата от 31 август и 1 септември 2000 г. в Прага, тя не приела, че Kaučuk е участвало в споразумение в рамките на картела по този повод, но констатирала в обжалваното решение, че Dow е обменило информация относно цените, свързана по-специално с Kaučuk. Що се отнася до срещата от 30 ноември и 1 декември 2000 г. във Франкфурт, в изявлението на Bayer Kaučuk не било посочено пряко като участник. Картелът обаче продължил да съществува. Що се отнася до срещата от 30 и 31 август 2001 г., проведена във Франкфурт, Комисията признава липсата на пряко участие на Kaučuk, но подчертава, че изявлението на Dow подсилва обвинението и че Kaučuk безспорно е присъствало на официалната среща. Що се отнася до срещата от 26 и 27 ноември 2001 г., проведена в

Хамбург, от електронните писма на г-жа I. (Dow) произтичало, че по-принцип картелът продължавал да съществува. Що се отнася до срещата, проведена в Прага на 2 и 3 септември 2002 г., Комисията отбелязва, че всички лица, отговарящи за СБК в Bayer, обвиняват пряко и единодушно г-н T. (Tavorex) в участие в споразумения относно цените. По-конкретно показанията на Bayer (г-н P.) се основавали на вътрешно електронно писмо, представено като доказателство в обжалваното решение. Що се отнася до срещата, проведена в Лондон на 28 и 29 ноември 2002 г., Комисията тълкува изявлението на г-н P. в смисъл, че се отнася и за г-н T. На последно място, нямало доказателства, че Kaučuk/Tavorex ясно са се дистанцирали от картела.

Съображения на Общия съд

48 Следва да се припомни, че що се отнася до събирането на доказателствата за нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, Комисията трябва да докаже установените от нея нарушения и да посочи доказателствата, които надлежно удостоверяват осъществяването на фактическия състав на нарушението (Решение на Съда от 17 декември 1998 г. по дело Baustahlgewebe/Комисия, C-185/95 P, Recueil, стр. I-8417, точка 58 и Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Комисия/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, стр. I-4125, точка 86). Следователно е необходимо Комисията да представи точни и съвпадащи доказателства, за да обоснове твърдото убеждение, че нарушението е било извършено (вж. Решение на Общия съд от 6 юли 2000 г. по дело Volkswagen/Комисия, T-62/98, Recueil, стр. II-2707, точка 43 и цитираната съдебна практика). Следва да се припомни също, че за да е налице споразумение по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО, е достатъчно съответните предприятия да са изразили своята обща воля да възприемат определено пазарно поведение (Решение на Съда от 15 юли 1970 г. по дело ACF Chemiefarma/Комисия, 41/69, Recueil, стр. 661, точка 112 и Решение на Съда от 29 октомври 1980 г. по дело Van Landewyck и др./Комисия, 209/78-215/78 и 218/78, Recueil, стр. 3125, точка 86, Решение на Общия съд от 17 декември 1991 г. по дело Hercules Chemicals/Комисия, T-7/89, Recueil, стр. II-1711, точка 256). Ако съдът има съмнения, те трябва да бъдат в полза на

предприятието — адресат на решението за установяване на нарушение. Следователно съдът не би могъл да направи извод, че Комисията надлежно е доказала наличието на разглежданото нарушение, ако той все още има съмнение по този въпрос (Решение на Общия съд от 25 октомври 2005 г. по дело Groupe Danone/Комисия, T-38/02, Recueil, стр. II-4407, точка 215).

49 Освен това е обичайно в рамките на антиконкурентните практики и споразумения дейностите да се осъществяват скрито, срещите да се провеждат тайно и свързаната с тях документация да бъде сведена до минимум. От това следва, че дори Комисията да открие документи, удостоверяващи изрично осъществяването на незаконни контакти между операторите, нормално те биха били частични и откъслечни, така че често се оказва необходимо някои подробности да се възстановяват чрез дедукция. Ето защо в повечето случаи съществуването на антиконкурентна практика или споразумение трябва да бъде логически изведено от определен брой съвпадения и улики, които, взети заедно и при липса на друго смислено обяснение, могат да представляват доказателство за нарушение на правилата на конкуренцията (Решение на Съда от 7 януари 2004 г. по дело Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, Recueil, стр. I-123, точки 55—57 и Решение на Съда от 25 януари 2007 г. по дело Sumitomo Metal Industries и Nippon Steel/Комисия, C-403/04 P и C-405/04 P, Сборник, стр. I-729, точка 51).

50 В настоящия случай, що се отнася до срещите на картела (раздел 4.3 от обжалваното решение), Unipetrol оспорва на първо място участието на г-н T. (Tavorex) в сключването на неправомерно споразумение на 15 и 16 ноември 1999 г. във Франкфурт. На второ място Unipetrol оспорва обстоятелството, че по отношение на него Комисията е установила нарушение, продължило от 16 ноември 1999 г. до 28 ноември 2002 г.

51 В самото начало следва да се отхвърлят доводите на Комисията относно срещата, проведена на 2 и 3 септември 1999 г. в Richmond-on-Thames (съображения 189—193 от обжалваното решение), тъй като тази среща не е проведена в периода на нарушението, приет от Комисията по отношение на Unipetrol.

52 Що се отнася до срещата от 15 и 16 ноември 1999 г., проведена във Франкфурт, Комисията приема, че „на 16 ноември 1999 г. вечерта и през нощта“ [неофициален превод] е проведена среща на картела паралелно с официалната среща на Европейската асоциация за синтетичен каучук (съображение 212 от обжалваното решение). В тази неправомерна среща участвали г-н P. (Bayer), г-н F., г-н N., г-н V. (Dow), г-н L. (Stomil), г-н L. (EniChem) и г-н T. (Tavorex). Въпросните лица се срещнали най-напред в бара на хотел, преди да наемат заседателна зала (съображение 202 от обжалваното решение).

53 В това отношение, първо, от материалите по преписката следва, че в съответствие с твърденията на Unipetrol на 16 ноември 1999 г. вечерта г-н P. (Bayer) не е бил във Франкфурт. Комисията признава този факт.

54 Второ, следва да се отбележи, че обжалваното решение съдържа множество противоречия по отношение на точния момент на провеждане на въпросната неправомерна среща. Така въз основа на изявлението на Dow в съображение 212 от обжалваното решение Комисията посочва „16 ноември 1999 г. вечерта и през нощта“ [неофициален превод]. В съображение 297 от обжалваното решение Комисията приема също така, че въпросната неправомерна среща е проведена „през нощта на 15 срещу 16 ноември 1999 г.“ [неофициален превод]. Освен това в раздел 4.3.8 от обжалваното решение са посочени 15 и 16 ноември 1999 г. Накрая, в разпоредителната част на последното при определяне на началния момент на нарушението по отношение на Unipetrol е приета датата 16 ноември 1999 г.

55 Трето, множество обективни данни разкриват също така противоречия по отношение на предполагаемата дата на въпросната неправомерна среща и по отношение на другите възможни обяснения, предоставени от Комисията. Така в отчета на г-н P. (Bayer) за направените разходи, който се отнася по-специално до плащане на сумата от 84,5 германски марки (DEM) в бара на хотела, е посочена датата 15 ноември 1999 г. За сметка на това заплащането на наемната цена за заседателна зала в размер на 436 DEM е регистрирано на 16 ноември 1999 г. Освен

това в ръкописните бележки на г-н N. (Dow) е посочена само датата 16 ноември 1999 г. Накрая, в изявлението на Dow, възпроизведено в съображение 202 от обжалваното решение, се пояснява, че неправомерната среща се е състояла след официалната среща на Европейската асоциация за синтетичен каучук, проведена на 16 ноември сутринта.

56 Четвърто, Комисията не оспорва обстоятелството, както посочва Unipetrol в писмените си изявления, че г-н T. (Tavorex) пътува до местата на срещите на Европейската асоциация за синтетичен каучук с автомобил (освен за срещите в Обединеното кралство) и че пътуването между Прага и Франкфурт е с продължителност от около пет часа. При тези условия е възможно г-н T. да е пристигнал направо във Франкфурт на 16 ноември 1999 г. сутринта, макар това да предполага значителни усилия. Във всички случаи материалите по преписката не противоречат на тази хипотеза. Що се отнася до довода на Комисията, че оспорването от страна на Unipetrol на присъствието на г-н T. във Франкфурт на 15 ноември вечерта било недопустимо, достатъчно е да се отбележи, че Unipetrol само оспорва хипотезата — която е нова по отношение на съображение 212 от обжалваното решение — че е възможно да е проведена неправомерна среща на 15 ноември 1999 г. вечерта. Поради това доводите на Комисията трябва да се отхвърлят.

57 Пето, в изявлението на Dow, възпроизведено в съображение 202 от обжалваното решение, е посочено, че г-н P. (Bayer), г-н F., г-н N., г-н V. (Dow), г-н L. (Stomil), г-н L. (EniChem) и г-н T. (Tavorex) се срещнали най-напред в бара на хотела, преди да наемат заседателна зала. При все това в частта относно заплатените консумации на отчета на г-н P. за направените разходи г-н T. не е посочен сред участниците в срещата в бара на хотела.

58 Шесто, що се отнася до ръкописните бележки на г-н N. (Dow), безспорно Комисията не е приела, че Unipetrol носи отговорност за картела относно БК. Поради

това частта от ръкописните бележки на г-н N., която се отнася до БК, не може да има доказателствена сила по отношение на Unipetrol. Що се отнася до частта от ръкописните бележки на г-н N., която се отнася до СБК, следва да се отбележи, че освен участващите в картела производители като доставчици на някои клиенти са посочени други производители, които не участват в картела. При тези особени условия не може да се изключи възможността оценки за доставките да са били извършени само между някои производители, без да е възможно точно да се определи дали Unipetrol (с посредничеството на Tavorex) е участвало в изготвянето им, по-специално с оглед на съществуващите противоречия по отношение на предполагаемата дата на въпросната неправомерна среща.

59 Като отчита взаимовръзката между всички тези специфични обстоятелства по настоящия случай, Общият съд приема, че са налице съмнения относно участието на г-н T. (Tavorex) в неправомерна среща на 15 и 16 ноември 1999 г. във Франкфурт Тези съмнения трябва да бъдат в полза на Unipetrol.

60 По отношение на срещите, проведени след ноември 1999 г., не е възможно да се определи със сигурност дали Tavorex е участвало пряко в срещи на картела.

61 По-конкретно Комисията не посочва Tavorex сред предприятията, сключили споразумение по време на срещата от 31 август и 1 септември 2000 г. в Прага (съображение 221 от обжалваното решение). Що се отнася до срещата от 30 ноември и 1 декември 2000 г., проведена във Франкфурт (съображения 222—225 от обжалваното решение), съмнително е разглежданото споразумение да е било сключено с Tavorex в автомобила на г-н W. (Bayer) предвид по-специално неоспореното от Комисията обстоятелство, че г-н T. (Tavorex) пътува с личния си автомобил до провежданите във Франкфурт срещи. Относно срещата от 30 и 31 август 2001 г., проведена отново във Франкфурт (съображения 226—230 от обжалваното решение), във възпроизведените в обжалваното решение

изявления на предприятията не се посочва изрично Tavorex или Unipetrol. Що се отнася до срещата от 26 и 27 ноември 2001 г. (съображения 231—237 от обжалваното решение), Комисията не е приела, че съществува конкретно споразумение, а че разглежданите споразумения са продължили да пораждат действие до този момент.

62 Що се отнася до срещата от 2 и 3 септември 2002 г., проведена в Прага (съображения 238—245 от обжалваното решение), посочените от Комисията доказателства на пръв поглед изглежда удостоверяват сключването на неправомерни споразумения. Съществуват обаче съмнения относно участието на г-н Т. (Tavorex) в посочената неправомерна среща. Всъщност заключението на Комисията се основава по-специално на възпроизведеното в съображение 240 от обжалваното решение изявление на Bayer, което се базира по-конкретно на предоставените от г-н Р. сведения и съгласно което г-н Т. участвал пряко в разглежданата неправомерна среща. При все това в изявление, което е възпроизведено в съображение 156 от обжалваното решение и отново се основава на предоставените от г-н Р. сведения, Bayer посочва, че г-н Т. участвал в неофициалните срещи, проведени паралелно на официалните срещи в периода между ноември 1996 г. и „края на 1999 г.“ [неофициален превод]. Следователно съществува известно противоречие между двете изявления на Bayer. Това противоречие води до съмнения относно действителното участие на г-н Т. в неправомерна среща, проведена на 2 и 3 септември 2002 г. в Прага. Тези съмнения трябва да бъдат в полза на на Unipetrol.

63 На последно място, що се отнася до срещата, проведена в Лондон на 28 и 29 ноември 2002 г., Комисията не установява сключването на неправомерно споразумение между съответните предприятия на тези дати.

64 Като отчита взаимовръзката между всички тези обстоятелства по настоящия случай, Общият съд приема, че доказателствата, посочени в частта на обжалваното решение относно срещите на картела във връзка с Tavorex (а следователно и с Unipetrol), не са достатъчни, за да се заключи, че това предприятие е участвало в разглежданите неправомерни споразумения.

65 Доказателствата, посочени в частта на обжалваното решение относно описанието на картела (раздел 4.2 от обжалваното решение), не могат да обезсилят това заключение.

66 В това отношение Общият съд приема, че макар да е възможно някои от посочените в раздел 4.2 от обжалваното решение доказателства да имат определена доказателствена стойност, по-специално общото изявление на Bayer, посочено в съображение 156 от обжалваното решение, с оглед на изложените по-горе специфични обстоятелства относно срещите на картела и на съмненията, които трябва да бъдат в полза на жалбоподателя, тези доказателства не са достатъчни, за да обосноват извода за наличието на нарушение от страна на Unipetrol.

67 С оглед на всички тези доказателства и в рамките на цялостната им преценка Общият съд счита, че Комисията е допуснала грешка, като е приела, че Tavorex (а следователно и Unipetrol) е участвало в картела.

68 Ето защо обжалваното решение следва да се отмени в частта му относно Unipetrol, без да е необходимо да се разглеждат другите правни основания, изтъкнати в подкрепа на жалбата, и по- специално отношенията между принципали и представители в рамките на нарушения на правилата на конкуренцията.

По съдебните разноски

69 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на Unipetrol.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

1) Отменя Решение C (2006) 5700 окончателен на Комисията от 29 ноември 2006 година относно производство по прилагане на член 81 [ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F/38.638 — Бутадиенов каучук и стирен-бутадиенов каучук, получен чрез емулсионна полимеризация) в частта относно Unipetrol a.s.

2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Dehousse Wiszniewska-Białecka Wahl

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 13 юли 2011 година.

Подписи